

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Чортюк Ю.В., Чуйко Т.В.

На сьогодні територія України оголошено зоною екологічного лиха. Складна еколого-економічна ситуація в Україні пов'язана з диспропорціями в розміщенні продуктивних сил, екстенсивним характером природокористування і ресурсоспоживання. Вихід з цієї кризи вбачається в переході України на модель сталого розвитку, який передбачає забезпечення балансу між соціально-економічними та природними його складовими.

Сталий розвиток – це складний, довготривалий і багатофакторний процес досягнення урівноваженої взаємодії між суспільством і навколишнім природним середовищем, гармонізації їхніх відносин на основі дотримання законів розвитку біосфери.

Для умов України сталий розвиток визначають як процес гармонізації продуктивних сил, задоволення необхідних потреб усіх членів суспільства за умови збереження і поетапного відтворення цілісності навколишнього середовища, забезпечення рівноваги між потенціалом природи та вимогами людства. Еколого-економічний підхід до комплексного розв'язання завдань подальшого розвитку суспільного виробництва і збереження природного середовища пов'язаний з еколого-економічним зонуванням і районуванням території. Це початкова стадія процесу вдосконалення територіальної організації суспільства. Соціальні та економічні аспекти дії по збереженню і раціональному використанню природних ресурсів та посилення ролі основних груп населення подані у конструктивних заходах Програми дій "Порядок денний на ХХІ століття".

В Україні економічний механізм охорони довкілля передбачає розробку природоохоронних заходів, нормування платежів за викиди і скиди забруднюючих речовин та розміщення відходів, перелік видів діяльності, що належать до природоохоронних заходів і ресурсозберігаючої діяльності, формування першочергових заходів національної та місцевих природоохоронних програм і програм ресурсовідтворення.

Економічний механізм природокористування і охорони навколишнього середовища має будуватися на чинному екологічному законодавстві.